

COLLECTUM CARPTIM EX HISTORIA ECCLESIA/STICA

DE PORPHIRIO /

Porphirius, qui plures libros scripsit, grecus tyri/us fuit, saecularis disciplinae scientia eruditus, ali/quandiu Christianus, qui in caesarea palestinae a qui/busdam Christianis caesus, iracundiam non ferens, Christianita/tem deseruit per furorem, et odio inimicorum scribendo / blasfemias Christianitate priuatus est. Ac tanquam / callidus rethor, contra catholicos sophisticis ad in/uentionibus praeliabatur enia(!?) uis libris suis Christianam / lacerans religionem. Apud idiotas et simplices uerba / faciens, non apud eos qui scripturarum diuinuarum |93v| obtineba`n´t ueritatem. Scripserunt tamen catholici ple/rique contra eum quibus eius malignitas innotuit. Quae / si legeret, in aliud forte sua uerba mutaret, et non / ad tantae blasphemiae sophismata se conuerteret. / Qui tamen blasphemus in fandum prodigium et horrens mon/strum sponte deliquit et sciens peccando dignissi/ma poena multatus est, uiliatio apostatae similis, / raeterea ut de uerbis suis mores eius intelleguntur / detractor fuit. Nam porphirius summi philoso/phorum socratis uitam lacerauit, in historia philoso/phica, quam ipse conscripsit, et talia de eo retulit, / qualia soliti derogationibus occupari. Et haec de / illo socrate, qui apud grecos `iiii` uenerabilis castita/te, iustitia, aliisque uirtutibus habebatur. Quem plato / mirabilis eorum philosophus, et exenofonte alter / philosophorum thiosus¹, non solum tamquam a deo a/mabilem honorant, sed etiam ultra hominem sapuis/se pronuntiant.

{ inPl p. 15.5-13 Quod proprium germanumque opus, hoc por/phirii sit, indubitatum est. Omnibus porphirii libris / stilus hic conuenit. Et mos huic porphirio est in² his / rebus quae sunt obscurissimae introducenda, quaedam / et praegustanda praecurrat, ut alio quodam libro cate/goris sillogismis fecit, et de multis item aliis, / quae in philosophia³ grauia illustriaque uersantur. / Et hoc apud superiores indubitatum est, quibus nos / nolle credere inscitia est. }

¹ thiosus] thiasus *a.c.* *L*

² in] ut *i.t.*, in *s.l.* *L*

³ philosophia] pholosophia *a.c.* *L*

{ Etym. II.23.3-24.3 Solent philosophi / antequam ad ysagogas
ueniant exponendas |94r| diffinitionem philosophiae ostendere, quo facilius
ea / quae ad eam pertine`n´t demonstrentur. (23.3)

⁴Philosohia est / rerum humanarum diuinuarumque cognitio cum
studio / bene uiuendi coniuncta. Haec duabus ex rebus con/stare uidetur,
scientia et opinione. (24.1) Scientia est / cum res aliqua certa ratione
percipitur. Opinio cum / adhuc nec certa res latet et non ratione firma
ui/detur, utputa sol utrumne tantus quantus uidetur / an maior sit quam
omnis terra; item luna globosa sit / an conuexa uel concava, stellae utrumne
adhae/reant coelo an per aerem libero cursu ferantur; / coelum ipsum qua⁵
magnitudine, qua materia / constet; utrum quietum sit et i`n`mobile, an
incredibili / celeritate uoluatur; quanta sit terrae crassitudo aut / quibus
fundamentis librata et suspensa permaneat. (24.2)

Ipsum nomen latine interpretatum amorem sapientiae⁶ / profitetur.
Nam greci *filo* amorem, *sophiam* / sapientiam dicunt. (24.3)}

Etenon(!?) philosophia amor et / studium et amicitia quodam modo
sapientiae. Est autem hic / amor sapientiae intelligentis⁷ animi ad illa
pura sa/pientia illuminatio et quodam modo ad se ipsam / retractatio atque
aduocatio, ut uideatur studium sapi/entiae atque studium diuinitatis, et
purae mentis illius / amicitia. Haec igitur sapientia cuncta animarum /
meritum suae diuinitatis inpendet et ad propriam / naturae uim
puritatemque reducit. Hinc nascitur / speculationum cogitationumque
ueritas et sancta puraque |94v| actuum castimonia.

Est autem philosophia genus, / in cuius diffinitionibus generaliter
omnia continent.

{ Etym. II.24.3-7 Species philosophiae tripertita est. Una naturalis
/ quae graece *phisica* appellatur, in qua de naturae inquisiti/one disseritur.
Alia moralis, quae graece *aethica* dicitur, in qua de moribus agitur. Tertia
rationalis, quae *logica* appellatur, in qua disputatur quemadmodum rerum /
causis uel uitae moribus ueritas ipsa quaeratur. (23.3) In phi/sica causa
quaerendi, in aethica ordo uiuendi, in / logica ratio intelligendi uersatur.

Phisicam apud / grecos primus scrutatus est. Tales milesius, unus
ex ilis / septem sapientibus. Hic ante alios coeli causas atque uim / rerum
naturalium suspexit, quam post Plato in quatu/or diffinitiones distribuit, id
est arithmeticam, geo/metricam, musicam, astronomiam. (24.4)

⁴ Philosophia i.m. L

⁵ qua] quanta a.c. L

⁶ sapientiae + [sapientiae] L

⁷ intelligentis] intellegut(?) a.c. L

Aethicam Socrates / primvs⁸ ad componendos in`s tituit atque studium eius ad / bene uiuendi disputationem perduxit, diuidens in .iiijor. / uirtutibus animae, id est prudentiam, iustitiam, fortitudi/nem, temperantiam. (24.5) Prudentia discernuntur a bonis / mala. Iustitia recte iudicando sua cuique tribuuntur. / Fortitudine aduersa aequanimiter tolerantur. Tempe/rantia libido concupiscentiaeque rerum frenantur. (24.6)

⁹Logicam Plato subiunxit, per quam discusis rerum morumque causis / uim earum rationabiliter perscrutatus est, dividens eam in dia/lecticam et rethoricam. (24.7) {^{Etym. II.22.1-23.2}} Dialectica est disciplina ad disse/rendas rerum causas inuenta. <Ipsa est philosophiae species, quae logica dicitur, id est rationalis> diffiniendi, querendi, / et disserendi potens. Docet pluribus generibus questi|95r|onem quomodo disputando uera et falsa diiudicentur. (22.1) / Hanc quidam primi philosophi in suis dictionibus habuerunt, / non tamen ad artis redigereperitiam. ¹⁰Aristoteles post / hos ad regulas quasdam huiusdoctrinae argumenta / convertit et dialecticam nuncupauit, pro eo quod in ea / de dictis disputatur. Nam *lecton* dictio dicitur. Post retho/ricam Dialectica sequitur, quia in multis utraeque commu/nes exsistunt. (22.2)

Dialecticam et rethoricam Uaro tali si/militudine diuidit: “Dialectica et rethorica est quod / in manu hominis pugnus astrictus et palma di/stenta; illa uerba contrahit, ista distendit”. Dialectica ad disserendas acutior, rethorica ad / ea quae nititur docenda facundior. Illa ad scolas non / numquam uenit, ista iugiter procedit in forum. Illa requi/rit rarissimos studiosos, haec frequenter et populos. (23.1-2) / {^{Etym. II.24.7-9}} Logica rationalis. *Logis* apud grecos sermonem si/gnificat et rationem. (24.7)

In his tribus generibus philoso/phiae etiamet eloquentia diuina consistunt: de natura / disputant ut in Genesi et Ecclesiasten, de moribus ut / in Prouerbii et in omnibus sparsim libris, de logica pro qua nostri / theologicam sibi uindicant ut in Cantica cantorum et / Evangelii. (24.8)

Item aliqui doctorum philosophiam in nomine / et in partibus suis ita diffinierunt: philosophiam est / diuinorum humanarum rerum inquantum homini possi/bile probalis(!) scientia. Aliter: philosophia est ars ar/tium et disciplina disciplinarum. Rursus: philoso/phia est meditatio mortis,

⁸ primvs] primos a.c. L

⁹ Logica in dialectica(!) & rethorica(!) i.m. L

¹⁰ Aristoteles dialectica(m) p(ri)m(us) nominauit i.m. L

quod magis conuenit |95v| Christianis, qui seculi ambitione calcata
conuersatione disci/plinali similitudine futurae patriae uiuunt.

Philo/sophia diuiditur in duas partes. (24.9) } Primo in theoricam,
/ id est speculatiuam; secundo in practicam, id est actualem. / { Etym.

II.24.10-16 Alii diffinierunt philosophiae rationem in duabus consi/stere
partibus. Quarum prima inspectiua est, secunda ac/tualis. Inspectiua
diuiditur tribus modis. Primo in phi/sicam, id est naturalem; secundo in
mathematicam, id est doctrinalem; / tertio in theologicam, id est diuinalem.
Doctrinalis diuiditur / in .iiii^{or}, quam graeci dicunt *methentetraden*, id est
doctrinam / quaternariam, id est in geometricam, arithmeticam,
astronomiam, musicam. (24.10) Actu/alis in tribus: in aethicam <id est>
moralem, economicam id est dispensa/tiuam, politicam(!) id est ciuilem.

Inspectiua dicitur, qua supergres/si uisibilia, de diuinis aliquid et
caelestibus contemplamur, / eaque mente solummodo inspicimus, quoniam
corporeum super/grediuntur obtutum. (24.11)

Naturalis est ubi uniuscuiusque rei na/tyra discutitur, quia nihil
genenratur in uita, sed unum/quodque his usibus deputatur, in quibus a
creatore diffinitum est, / nisi forte cum uoluntate dei aliquid miraculorum
prouenire / monstretur. (24.12)

Diuinalis dicitur quando ineffabilem naturam / dei aut spirituales
creaturas ex aliqua parte profundissima / qualitate disserimus. (24.13)

Doctrinalis¹¹ dicitur scientia quae ab/stractam considerat
quantitatem. Absracta quantitas / dicitur qua intellectum a materia
separantes / ab aliis accidentibus, ut par, impar, uel alia¹² huiuscemodi(!)
/ in sola ratione tractamus. Cuius species sunt quatuor: / arithmeticam,
geometricam, musica, astronomia. (24.14) Arithmeticam |96r| est disciplina
quantitatis numerabilis secundum se. Geometrica disci/plina magnitudinis
immobilis et formarum. Musica quae / de numeris loquitur, quae ad
aliquid sunt his qui inueniuntur in sonis. Astronomia, quae cursus
caelestium syderum / figurisque contemplatur omnes, et habitudines
stellarum circa / se et circa terram indagabili ratione percurrit. (24.15)

Porro ac/tualis dicitur quae res propositas operationibus suis
explicat. / Cuius partes sunt .iii.: moralis, dispensatiua et ciui/lis.
Moralis per quam mos uiuendi honestus adappetitur, / et instituta ad
uirtutem tendentia praeparantur. Dispensatiua dicitur, cum domesticarum

¹¹ Doctrinalis] Doctrina L

¹² alia] ab L

rerum sapienter ordo dispo/nitur. Ciuilis¹³, per quam totius ciuitatis utilitas admini/stratur. (24.16)}

Hic¹⁴ liber ysagogarum dialecticus est.

Dicitur autem / dialectica cognomento logica, licet species logicae sit. /

Logica secundum aliquos trifariam diui<di>tur: in dialecticam / id est disputatoriam, epidic`ticam uel apodicticam id est demon/stratiuam, et sophisticam id est fraudulentam et fictam.

Quidam / philosophiam diuidunt in theoricam id est contemplatiuam, / in practicam id est actualem, in logicam id est rationalem.

Theologica in diuinis rebus, phisica in humanis et / naturalibus, matematica id est doctrinalis in edis/cendis rebus¹⁵, aethica id est moralis, economica / id est dispensatiua, poligistica(!) id est ciuilis, dialectica / cognomento logica id est disputatoria, apodictica id est demonstratiua, sophistica ficta / uel fraudulenta.

{ Etym. I.2.1-3 Disciplinae liberalium artium / septem. Grammatica loquendi peritia. Rethorica |96v| quae propter nitorem et copiam eloquentiae maxime / in ciuibus questionibus est necessaria. Dialectica / quae disputationibus subtilissimis uera secernit a / falsis. Arithmetica quae continet numerorum cau/sas et diuisiones. Musica quae in carminibus canti/busqu consistsit. Geometrica quae mensuras terrae diuisionesque complectitur. Astronomia quae continet / legem astrorum. }

End

=====

QUALITER UNUSQUISQUE CHRISTI/ANUS FIDELIS AD DEUM SE SUBIUNGERE DEBEAT / ET QUOMODO EUM CREDAT ESSE. / = art. 21

=====

¹³ Ciuilis] Ciuiles *a.c.* *L*

¹⁴ Hic] Hic *i.t.*, uacat *s.l.* *L*

¹⁵ rebus + [Phisica] *L*

f. 98r = art. 26

Mathematicus secundum diuinitatem dicitur. Qui de naturis disputat, / sed secundum philosophicam rationem mathematicus appellatur / ille qui peritus est quattuor artium liberalium, scilicet geome/tricae, musicae, astroligicae(!), et arithmeticae. Et dicitur *mathesis* / doctrina; unde mathematicus doctor appellatur.

Magus diuinus, qui de singulis philosophatur. Caldeus ma/leficus.

Ariolus incantator, qui carminibus suis aliquam rem / peragit.

Aruspices inspectores.

Scrupus paruuus lapis; / unde diminuitur scrupulus.

Oboelus sagitta `vel uirgula'.

Obolus / denarius.

Siliqua dimidius denarius.

Siclus apud antiquos / erat pars untiae; apud nos tamen plena untia.

Tutela `defensio'. |98v|